

- 2) Musí být směrnice 2014/59/EU, zejména její čl. 43 odst. 2 písm. b) a čl. 37 odst. 6, vykládána v tom smyslu, že opatření, které odpovídá nástroji rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle článku 43 směrnice 2014/59/EU, spadá do její věcné působnosti i tehdy, pokud je provedeno v důsledku vnitrostátního předpisu domovského členského státu v případě, kdy již neexistuje realistický výhled na obnovení životaschopnosti likvidačního subjektu, který své části, jejichž existence má být nadále zachována, prodal až poté, co dne 2. července vstoupila v platnost směrnice 2014/59/EU, ale před tím, než dne 31. prosince 2014 uplynula lhůta pro její provedení, a ani nejsou převáděny žádné systémově relevantní služby na překlenovací instituci a ani jinak nejsou zcizovány nebo převáděny další části podniku, nýbrž tento likvidační subjekt slouží výlučně správě aktiv, práv a závazků s cílem řádného, aktivního a co možná nejlepšího zpeněžení těchto jednotlivých aktiv, práv a závazků (likvidace portfolia)?
- 3) Musí být čl. 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí⁽³⁾ (ve znění článku 117 směrnice 2014/59/EU) vykládán v tom smyslu, že snížení závazků likvidačního subjektu, které podléhá jinému vnitrostátnímu právu, nařízené správním orgánem domovského členského státu likvidačního subjektu, jakož i snížení úrokové sazby a odložení splácení závazků v členském státě, jehož právu tyto závazky podléhají a ve kterém má dotčený věřitel sídlo, je bez nutnosti dalších formalit v plném rozsahu účinné nebo to předpokládá, aby likvidační subjekt (likvidační společnost) spadala do osobní působnosti směrnice 2014/59/EU (v souladu s první předběžnou otázkou) a nařízené opatření spadalo do věcné působnosti směrnice 2014/59/EU?

Znamená „být v plném rozsahu účinný bez nutnosti dalších formalit“, že soud členského státu, – který má v rámci práva použitelného na závazky rozhodnout o uznání opatření nařízených podle práva domovského členského státu, – nemá pravomoc přezkoumat slučitelnost výše uvedených opatření se směrnicí 2014/59/EU?

- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1).
- ⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (Úř. věst. 2001, L 125, s. 15).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 15. července 2016 – DOCERAM GmbH v. CeramTec GmbH

(Věc C-395/16)

(2016/C 419/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: DOCERAM GmbH

Žalovaná: CeramTec GmbH

Předběžné otázky

- 1) Existuje podmíněnost technickou funkcí vylučující ochranu ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství ⁽¹⁾ i tehdy, pokud koncepční účinek nemá žádný význam pro vzhled výrobku, nýbrž jediným, vzhled určujícím faktorem je (technická) funkčnost?
- 2) V případě, že Soudní dvůr zodpoví otázku 1) kladně:

Z jakého hlediska je nutno posoudit, zda jednotlivé znaky vzhledu výrobku byly vybrány výlučně z úvah o funkčnosti? Je rozhodný „objektivní pozorovatel“ a pokud ano, jak je třeba ho definovat?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 3, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 27. července 2016 – Vera Egenberger v. Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

(Věc C-414/16)

(2016/C 419/36)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht (Německo)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vera Egenberger

Žalovaný: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Předběžné otázky

- 1) Má se čl. 4 odst. 2 směrnice 2000/78/ES ⁽¹⁾ vykládat tak, že zaměstnavatel, jako je žalovaný v předloženém případě, – příp. církev za něj – může sám závazně stanovit, zda určité náboženské vyznání uchazeče o pracovní místo představuje dle povahy dotyčné pracovní činnosti nebo podmínek jejího výkonu podstatný, legitimní a odůvodněný profesní požadavek se zřetelem k etice organizace?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Musí ustanovení vnitrostátního práva – jako zde § 9 odst. 1 první alternativa zákona o rovném zacházení (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz, dále jen AGG) –, dle kterého je rozdílné zacházení z důvodu vyznání při zaměstnávání prostřednictvím církevních společenství a jím podřízených institucí přípustné i tehdy, když určité vyznání představuje odůvodněný profesní požadavek s ohledem na právo církevního společenství na sebeurčení při dodržení nezávislosti církví, ve sporu jako je tento zůstat nepoužité?